

Johann Nicolaus Quistorp

Programma. Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Nicolaus Quistorpius, S.S. Theol. Doct. P.P. & Past. Nicol. ... Johannis Friderici Steinhagen/ Sonnenburgo-Marchici, Philosophiae, atq[ue] SS. Theologiae Studiosi Funus Solenniter Indicit, & ad eundem Eiusdem exequias Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ... Invitat : [P.P. Sub Sigillo Rectoratus 2. Aprilis A. M.DCXCIV.]

Rostochii: Wepplingius, [1694]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774671874>

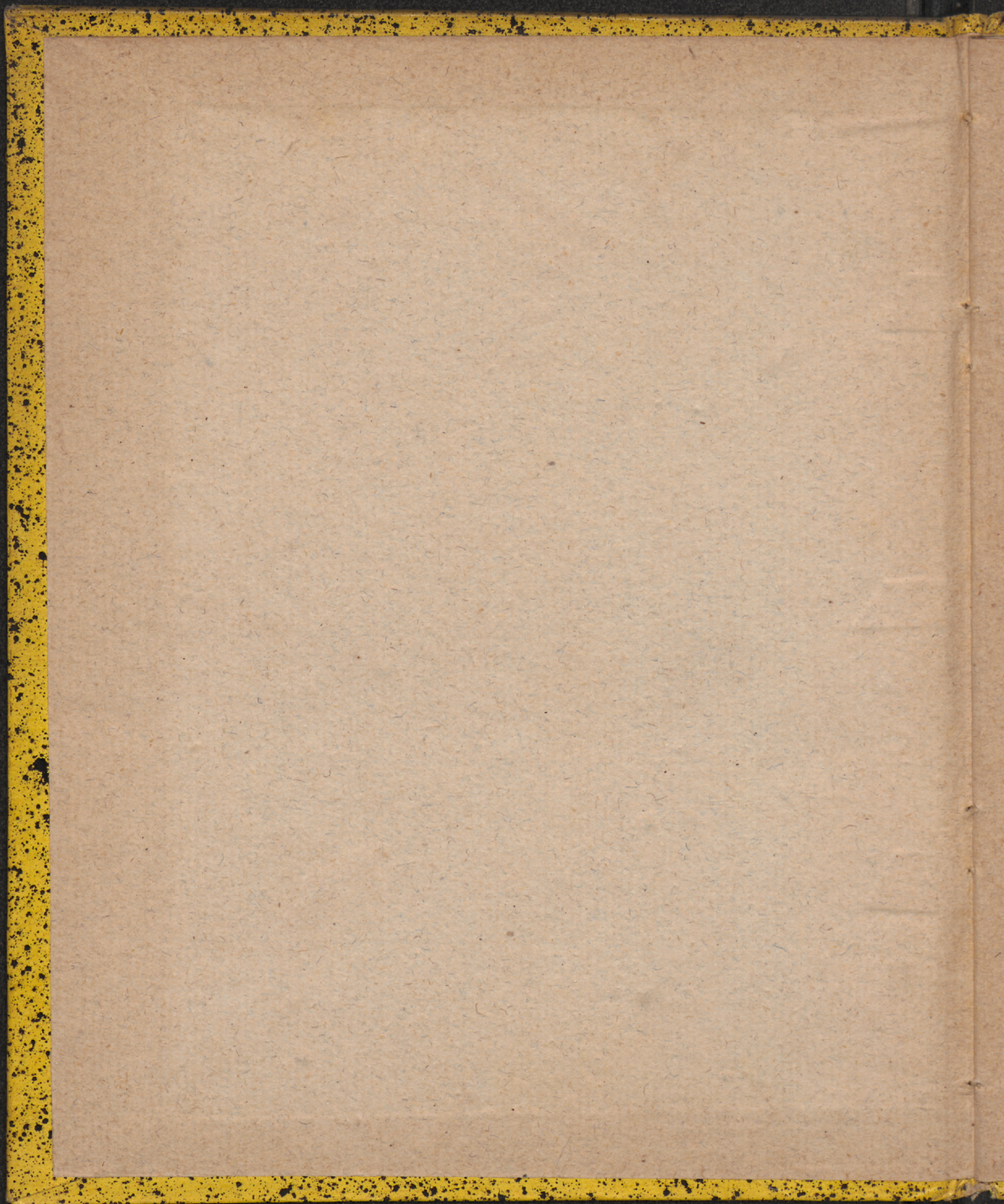
Druck Freier Zugang

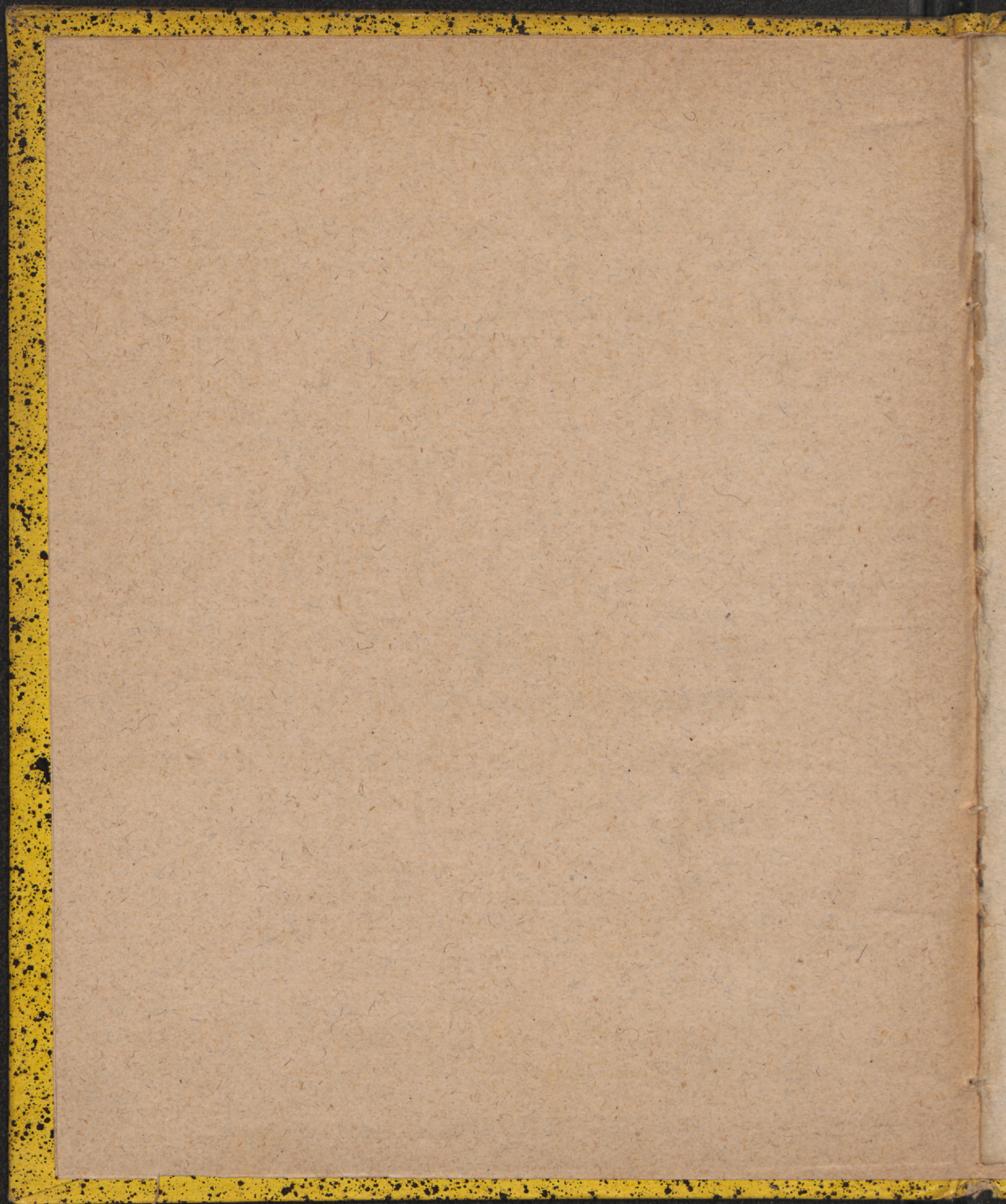

Quistorp, J. N.

in J. F. Steinhagen.

Rostock 1694.

PROGRAMMA.
QVO
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES NICO-
LAUS QVISTORPIUS.

S.S. Theol. Doct. P. P. & Past. Nicol.

VIRI-JUVENIS

PRÆSTANTISSIMI AC CLARE DOCTI

DN. JOHANNIS

FRIDERICI Steinhagen

SONNENBURGO - MARCHICI,

Philosophiæ, atq; SS. Theologiæ Studiosi

FUNUS

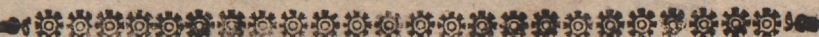
Solenniter Indicit,

& ad eundem Ejusdem exeqvias

Quos Omnia Ordinum Cives Academicos

officiose, & peramanter

Invitat.

Rostochii Typis JOH. WEPPLINGII, Univerf. Typogr.

AUGUSTINUS.

OMnia quæ videntur quasi pere-
undo humanis Oculis subtrahi,
salva & integra sunt omnipotentia
DEI.

Mortalem mori adeo

familiares, quotidianum, ac commune est, ut hominum obitus citra procemium commemorare conveniat. Ac ne juvenum quidem mortes admirabile quidpiam, aut insolitum continent, quando quidem anno exacto, rationes cum Libitinâ putanti, plures ineunte, crescente, vigente, quàm grandi & decrepitâ ætate vivendi finem fecisse, nunquam nonprehenduntur. Quæcunque in rerum naturâ, à Naturâ & non ab arte producta extant *naturalia* corpora, quatuor quasi gradibus perfectionis differre scimus; ita ut alia tantum sint, alia sint & vivant, alia sint vivunt & sentiant, alia sint, vivunt, sentiant & intelligant, ut primum genus compleant Cælum, astra, meteora, Elementa, & in terræ visceribus nata inanima mineralia, Metalla, gemmæ; secundæ classis sint, vegetantis animæ beneficio florentes plantæ, frutices, arbores; in tertio ordine collocentur bruta quævis animalia; adeoque quarta & summa perfectio sit hominis, quem ideo admirandum, & Venerandum animal, parvum mundum, totius mundi epitomen, Universi Exemplar, & omnium rerum mensuram veteres dixerunt Philosophi. Idem quàm brevis & fugacis ævi, quam vicinum semper interitui sit humanum genus, indigitare voluerunt, & ad oculum, quod dicitur demonstrare. Cum vel ipsum hominem, vel hominis vitam, Bullis compararunt, *non illis, quas à plebe distincti Romani Patritii* in pectore gestabant aureas. De quibus

quibus *Rosinus* Antiquit: Roman. Lib.V, Cap. XXXII.
de Togâ, & eius multiplici differentia ex *Macrobio* li-
bro *Saturnaliorum* primo c. VI. indicat: *Tarquinium*
Demarati exulis Corinthii filium, *Priscum*, quum de
Sabinis Triumphum ageret, filium suum, annos qua-
tuordecim natum, quod hostem in eô bello manu per-
cussisset, & pro concione laudasse, & bullâ aureâ,
prætextâque donasse, eumque adhuc puerum ultra
annos fortem præmiis virilitatis & honoris insigni-
visse. Inde deductum morem, ut *prætexta*, & *bullâ*
in ulum puerorum nobilium usurparentur, ad omen,
& vota conciliandæ virtutis ei similis, cui primis in
annis munera ista cessissent. Subjicit laudatus *Rosi-
nus*, & alias aliorum sententias, videlicet *Tarquinium*
Priscum, cum ingenuorum puerorum cultum inter
præcipua duceret, instituisse, ut Patricii bullâ aureâ
cum togâ, cui purpura prætextitur, uterentur, illi sci-
licet, quorum Patres Curulem gessissent Magistratum.
Aut quod rerum antiquarum peritissimi tradunt, *Ro-
mulum* cum ad consolandum raptas sponso diffisset, se
ejus infanti, quæ prima sibi Civem Romanum esset
enixa, illustre munus daturum. *Hostium Hostilium*
Herfylliæ filium, quod ea prima ex omnibus Sabinis
mulieribus raptis partum edidisset, bullâ aureâ ac
prætexta insignibus honorasse: Dictam bullam ex-
actâ pueritiâ solenni festo Laribus suspendebant. Ad
quorum similitudinem olim Patres nostri corculum
suis appenderunt infantulis, vel in indicium, alieno
quod corde & consilio indigeant, vel in votum, ut
cordati evadant. Sed illis *Luciani*, quarum aliæ simul
atque natæ sunt protinus in auras redeunt, & eva-
nescunt, aliæ paulo diutius durant, antequam fati-
scent.

scant & crepent, omnes brevi expirant tempore, exiguus intervallis ad spumantis aquæ agitationem sibi invicem succedentes, unde illud Diogenis percrebuit in eos, qui ex Olympicis reportatâ corona jactantiori lascivirent gaudio *bullas nactos esse*, & quod in proverbium abiit *πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος*. Homo Bulla. Cum floribus æquivipararunt, unde Poeta quidam nescio quis: *Congverimur natura Parens quod gratia florum*

*Tam brevis, ut cum se vix stitit, intereat,
Quam longa una dies, ætas tam longa rosarum.*

Et pubescentes prona senecta premit.

Quam modo nascentem rutilus conspexit Eous,

Hanc rediens serô vespere cernit anum.

Cum caducis arborum foliis, quæ cum pronos mutantur in annos, modò citius, modo tardius uno atque altero mente collabuntur Univerſa, unde Homeri illud simile, quò Pyrrhonem Academicum peculiariter delectatum scribit Diogenes Laertius.

*Ὅμηρος Φύλλων γενεὴν πίνῃ ἢ καὶ ἀνδρῶν,
Φύλλα τὴν μέν' ἀνέμῳ χαμάδις χεῖε ἀλλὰ δέθ' ὕλην
Τηλεφώσσει Φύε, ἐὰρ δ' ὀπιγίγνεται ὥρη.*

Cum volubili Rotæ, Lucernæ vento expositæ, itemque umbræ fumo, & somnio umbræ.

Rota sicut curulis

Properat volucris ætas

Tenuis jacebimusq;

Cinis ossibus solutis

Solvimur ut nebula surgens ut in aëra fumus.

Et nostri fugiunt, ut levis aura dies.

Hanc generi nostro inevitabilem sortem subiit haud ita pridem DN. JOHANN-FRIDERICH Steinhagen/

hagen / *Sonnenburgò Marchicus*, Juvenis genere, do-
 ctrinâ, virtute eximius, Studiosus Theologiæ inde-
 fessus. Prognatus is est Parentibus honestissimis. Pa-
 tre quidem Amplissimo & Prudentissimo Viro DNO
 JOHANNE Steinhagen / *Potentiss. Elect. Branden-*
burg. Aulæ Judice, ac Senatore Civitatis Zillen-
 zenf. Matre Lectissimâ Matronâ ELISABETHA Lin-
 derin. Hâc stirpe Anno seculi hujus LXVIII. 16. Fe-
 bruarii cum esset editus; Providis Parentibus id cor-
 di fuit, ut originem suam redolens indoles optimis
 literis, & moribus quàm maturrimè, & rectissimè eru-
 diretur. Et vero tam feliciter processit pueritiæ illa,
 ac adolescentiæ ad recta studia informatio, ut *Decimo o-*
ctavo ætatis suæ anno in *Academiam Viadrinam*, velut ad
 uberiores quendam liberalis Doctrinæ mercatum mit-
 teretur. Ibiq; omni animo, atq; opere in hoc incubuit
 ut cum literarum humaniorum, tum philosophiæ aut
 firmaret, aut jaceret ea fundamenta, quibus ad sum-
 ma tendens niti posset. Et verò ingenii præstantis
 felicitate, & acerrimis illo docendi ardore, tum quâ-
 dam Virili in opere urgendo constantiâ, intra exigu-
 um temporis spatium, eò est provectus, ut veluti
 planta generosior, uberrimum protinus fructum o-
 stenderet. Præterlapsò anno, *Lipsiam*, illinc *Witteber-*
gam concessit, quas Academiâs Doctrinâ sibi profu-
 turas, & Exemplis Theologorum judicabat. His
 igitur locorum, in quibus commoratus est, & Viros
 quos audivit, & vidit, occasionibus ad suum e-
 molumentum commodè cum usus esset, putavit fore,
 ut ei non parùm accederet, si terras etiam remotiores
 inviseret, vultus, moresque peregriniores contempla-
 retur, ut ex iis fructus exoticos domum referret. Hoc
 consilio

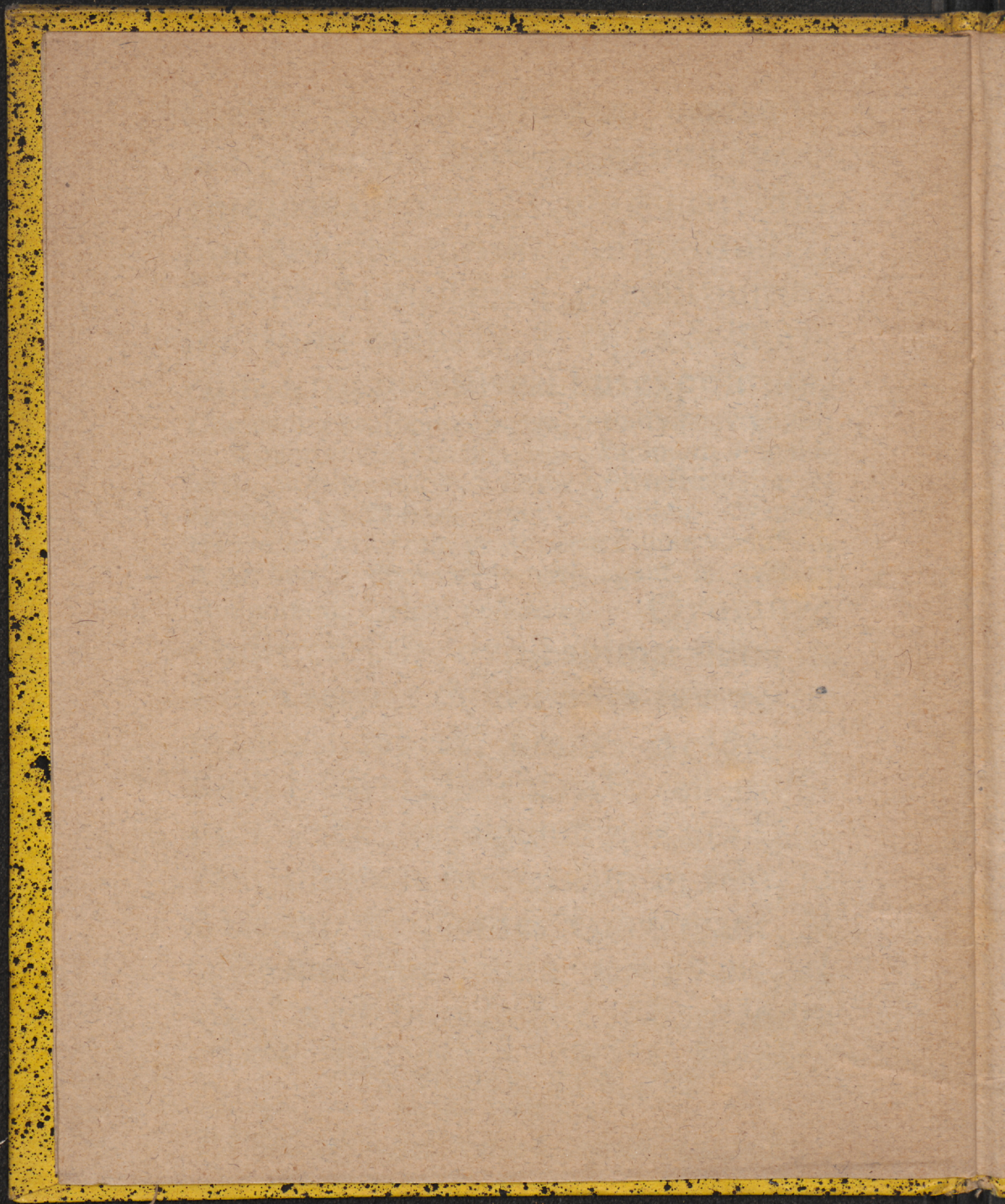
consilio in *Silesiam*, mox in *Daniam* Profectus est. Tandem
Mense Augusto, superioris anni XCIII. in nostram Aca-
demiā venit. Cum vero sumptus ad studiorum te-
lām pertexendam non suppetere, illique Religio
esset parentes gravare, occasionem eosdem, aliis inter-
viendo, sublevandi quæsit, Generos. Proli de *Eusebii* eru-
diendæ mox præfectus est, cui muneri laudabiliter præ-
fuit. Ocium & luxum tanquam duas Adolescentiæ pestes
omni animo averfatus est, testibus illis, qui piè defunctū
penitus noverunt, industriā autem, labore, ac vigiliis,
omniqve officio talem se gessit, ut ultra majorum
gloriam ad proprium quoddam decus adspirare, ac
eniti haut obscure præ se ferret. Et vero hōc, quem
instituerat, cursu pari animo progressus, & Famili-
am & Patriam suam ornare aliquando potuisset in-
signiter, ni illum vitæ ac Mortis arbiter Deus in ipso
ætatis flore, ac dum opus maximè fervet, ad vitæ exi-
tum evocasset; Enimvero ad V. Februarii currentis anni
Mensis diem vehemens illum horror invasit, quem inse-
cuta sunt ardor continuus, dolor capitis, languor
omnium membrorum, sitis ingens, noctes infomnes.
Ad exitum vitæ se vocari sentiens parato animo ad de-
cretoriam illam horam se cœpit comparare, exposcit
cœlestem portionem sibi dari. Præbuit illam post re-
ligiosam peccatorum confessionem auditam *Divino-
rum Mysteriorum Dispensator*, & egressuram è
corporis vinculis animam hoc extremi itineris vi-
atico munivit. XII. tandem morbi dies, qui erat
XVI. Mensis dicti fatalis illi fuit, quò post divini
Nominis religiosam adorationem, & pium cum ad-
stantibus colloquium beatam animam cœlo undè ac-
ceperat reddidit, cum vixisset Annos, exactè XXIII.

Sum-

Summam vitæ hujus bonam, beatamq;
mortē maturè consequi, nequit à sapi-
ente in malis haberi. Cum quicquid in
hoc ævo est futuri in quod spes nostra,
somnia illa vigilantium, præmittuntur,
incertum omne sit, & fallax & lubri-
cum, & tot adversis casibus expositum.
Gratulamur itaq; optimo juveni portum vitæ, receptum
tutissimum maturè ingressus. Parentum vero do-
lorem, ut pietas vincat, & beatæ resurrectionis, æter-
nitatisque sancta fides elidat, ex animo vovemus.
Gaudeant potius tam præstantem Filium educasse,
& per hunc, dum vivi in terris agunt, sui quâdam
jam portione Cælum possidere. Quumque
hodie corpus, quod animæ nunc in
Cœlis agentis domicilium fuit, terræ
mandari debeat, omnes Academiae
nostræ Cives Docentes Excellentissi-
mos, Discipulos fulgidissimos, ut ad ho-
ram primam hodiernam in templo
Mariano frequentes conveniant, &
iusta manibus debita persolvant, eâ
qua fas est humanitate, contendo.

DEUS NOS OMNES PARITER ET RE-
CTE VIVERE, ET BEATE
MORI DOCEAT.

P. P. Sub. Sigillo Rectoratus 2. Aprilis A. M. DCXCIV.

scant & crepent, omnes brevi expira-
guis intervallis ad spumantis aquæ a-
invicem succedentes, unde illud Diog
in eos, qui ex Olympicis reportatâ cor-
lascivirent gaudio *bullas nactos esse*, & c
bium abiit *πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος*. Ho-
floribus æquipararunt, unde Poeta qui
Conquerimur natura Parens quod gr

Tam brevis, ut cum se vix stitit.

Quam longa una dies, ætas tam long

Et pubescentes prona senecta premi

Quam modo nascentem rutilus con

Hanc rediens serô vespere cernit.

Cum caducis arborum foliis, quæ cu-
tentur in annos, modò citius, modo

que altero mense collabuntur Univer-

illud simile, quò Pyrrhonem Academicum

lectatum scribit Diogenes Laertius.

Ὅμηρος φύλλων γενεὴ πύξ ἢ καὶ ἀνδρῶν

φύλλα πὲρ μέν' ἀνεμῷ χαμάδις χεῖε ἀ

τηλεθώσκει φύε, ἐαρεῖ δ' ὀπιζίνετα

Cum volubili Rotæ, Lucernæ vento

que umbræ fumo, & somnio umbræ.

Rota sicut curulis

Properat volucris ætas

Tennis jacebimusq;

Cinis ossibus solutis

Solvimur ut nebula surgens ut

Et nostri fugiunt, ut levis

Hanc generi nostro inevitabilem fort

ita pridem DN. JOHANN-FRIDE

the scale towards document

B9 C9 C8 B8 A8 A7 B7 C7 C6 C5 C4 C3 C2 C1 01 02 03 04 05 06 07 08 09 10

4.5 5.0 5.5 6.0

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 A1 B1 C1

Patch Reference numbers on UTT

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 033